

STRAŽA

inserter ali ...
se računajo po 40 ...
od čredne petivrate: pri
večkratnih oglasih velja
popust
„Straža“ izhaja v pon-
detek in petek popoldne.
Rekopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravljalstvo: Maribor
Koroška ulica 5. — Telefon št. 112.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure popoldne.

Reka ostane jugoslovanska.

Ljubljana, 19. maja.

Mirovna konferenca je ponudila Italiji detelo Somali v Afriki, južnovzhodno od Abesinije kot odškodnino za Reko, katera vendar pripade Jugoslaviji.

Celovška pogajanja razbita.

Celovec, 16. maja.

Uradno: Pogajanja z jugoslovansko delegacijo o ugotovitvi demarkacijske črte na koroški fronti in o sklepu premirja so ostala brezuspešna. Jugoslovanska delegacija je odločno zahtevala, da se mora vpostaviti črta, ki je bila pred 29. aprilom in da jugoslovanske čete zopet zasedejo mostišča pri Spodnjem Dravogradu in Velikovcu ter vojaško pozicijo na severnem izhodu iz kravanskega predora, iz katerih so se, kakor znano, vršili vpadji z dne 20. aprila proti Celovcu in Beljaku. Nemška Avstrija je najprvo predlagala skleniti premirje z ozirom na sedanjo črto. V nadaljnjem poteku razprave pa je predlagala Nemška Avstrija nevtralizacijo na desnem bregu Drave ležečega koroškega ozemlja od Frajbaha do Štajerske meje. Tretji predlog se glasi, naj se nemško avstrijske čete iz označenega ozemlja umaknejo in da jugoslovanski zastopniki zgolj zato jamčijo, da se pri premikanju jugoslovanskih čet ne vršijo nobena nasilstva napram prebivalstvu, ki drži z Nemško Avstrijo.

Vse te predloge so jugoslovanski zastopniki označili kot nerazpravljive. Na nadaljnji predlog zastopnikov Nemške Avstrije, da naj se glede ugotovitve provizorične demarkacijske črte do ure ditve vprašanja v mirovni pogodbi, postavi razsodišče ententnih vlad, so izjavili jugoslovanski zastopniki, da sami o tem predlogu ne morejo razpravljati. Spročili ga bodo belgrajski vladi, a od potovati morajo kljub temu. Jugoslovanski delegatje so odpotovali 17. maja zvečer preko Maribora. Pred odhodom jim je bilo dovoljeno obiskati jugoslovanske vjetnike v Celovcu. Nadalje so se zedinili, da smejo obojestransko posebne komisije obiskati vjetnike in posredovati, da se zamenjajo ranjeni vjetniki.

Tako uradno poročilo. Kaj bo sedaj? Mero dajni činitelji so sicer mnenja, da do novih bojih ne bo prišlo; a gotovo je pa tudi to, da Nemci Slovenske Koroške, ki jo je mirovna konferenca že gotovo priznala nam, ne bodo prepustili Jugoslovanom brez boja. Na vsak način moramo biti pripravljeni.

Nemški nadučitelj na begu obstreljen.

Plač, 18. maja.

Odstavljeni salvereinski nadučitelj Emerih Gordon v Št. Dju je hotel utesi čez plaške višine v Nemško Avstrijo. Udeležiti se je hotel velikega vzenemškega shoda pri Rudlu v Ernovžu. Gordon, ki je baje vsak teden enkrat nesil pošto čez mejo, tokrat ni imel sreče. Naša straža ga je za-

letila v trenutku, ko je hotel v nekem gozdu prekoračiti našo demarkacijsko črto. Straža je ustrelila in ga močno ranila na roki in nogi. Gordon je toliko tekel, da je še le na nevtralnih tleh padel. Sedaj leži v bolnišnici v Gradcu. Gordon bi bilo treba z njegovo obitelji vred že davno izgnati iz Jugoslavije.

Priprave in dogodki v nevtralnem pasu.

Cmurek, 19. maja.

Po fihem sem se splazil v Cmurek ter sem ob tej priliki opazoval gibanje v „nevtralnem“ pasu. Vredel in dogonal sem na črti Cmurek—Straže, katera sem prepotoval, naslednje: Iz Gradca so pretekli teden poslali tajno poročilo vsem nemškim glavačem na Murškem polju med Radgono in Lipnico, da so v Parizu določili mejo na Štajerskem tako, da bi pofovico nevtralne zone, t. j. cela železnica Špilje—Radgon in še nekaj kilometrov ozemlja ozadja spadalo pod Jugoslavijo. Trgi Ernovž, Straže, Cmurek,

Gomilica, Lučane, Arvež in mesto Radgona bi potentakem še spadali pod jugoslovansko kraljestvo. Ta vest je Nemce silno razburila. Poslali so takoj glasnike na vse strani in se pričeli pripravljati na odpor. Dasiravno je v pogodbi, da prebivalstvo nevtralne zone ne sme imeti orožja, so graški Nemci poslali prebivalstvu cele vagone orožja in municije. V Lipnico je dospelo v petek 620 nemških mornarjev, ki so oboroženi od nog do glave. Vsak kmetski fant ima puško in ročne granate. Nemške priprave imajo baje samo defenzivni značaj. Največje in nekako nervozno gibanje se opaža na odseku Trnovo—Cmurek.

LISTEK.

Grobovi tulijo

(V spomin umrlemu sedmošolcu Avgust Črnko-tu iz Limbuša. Napisal Vinko Nevak.)

Oj lep tako,
tako še mlad,
a že brez upov,
a že brez nad!

Lansko leto na velikonočno soboto sem ga videl v domači vasi pri Vstajenju. Nosil je kip Izveličarja pri cerkvenem izprevodu, imel je častno opravilo, ki sem ga pred davnim imel sam kot domači študent. Čvrst in krepak je bil videti in niti sanjal se mi ni, da se bo letos na ta dan moral boriti s smrtjo. Zdi se mi, da vsem limbuškim dijakom usoda ne dopusti se dokopati do ciljev. Tega butne iz začrtane si steze beda in pomanjkanje, onega umori napor pri študijah. Pred leti je bela žena s svojo hladno sapo dahnila pogubonosni strup v mlado življenje sedmošolca Gleincerja, nekaj let pozneje je njen koščeni objem zadušil absolviranega jurista Robiča, sedaj pa si še Ti, dragi Avgust, moral uklo-

niti njeni zahtevi in ji žrtvovati nadebudno življenje. In v teh časih, ko potrebuje naš narod največ kulturnih delavcev—boriteljev za splošni preporod v naši mladi državi, sedaj toliko bolj bridko občutimo Tvojo izgubo, saj si bil dika in ponos domačih svojih, svojih učiteljev in vseh, ki so Te poznali, tako da kličemo potrpega srea: Najlepše nade položili s Tebo, v gomilo smo prerano, — le sladko, sladko spavaj, ljubček mili, saj spat se videt nam bo dan!

Umrli Avgust Črnko je bil odličnjak v šoli in priljubljen pri profesorjih in tovariših. Avstrijska vojna uprava, ki ni poznala tega, da bi bila vsaj malo ščitila naše dijaštvo, je bila kriva, da je tudi on moral v vojak. Bil je tam do zrušitve trhle, živne stavbe stare Avstrije. Duševne skrbi, strapace, naporji, vse to pa mu je vsadilo v prsa kal neozdravljive bolezni. Vendar nadaljeval je študije še pridnejše kot prej, tista atmosfera med vojaštvom njemu ni škodovala. Ob letu bi bil gotovo z odliko maturiral, a ni mu bilo usojeno. Na velikonočno soboto ga je smrtni angelj poljubil na mlado čelo.

Ko sem ga na velikonočno nedeljo obiskal spavajočega med rožami in zelenjem, lilo je iz oblakov ves dan, kakor da se celo nebo joče za mladim življenjem z mirijadami solz. Ko pa so v ponedeljek rakev spuščali v grob, se je v solnčnem blesku smejala mlada cvetoča narava, raz vej se je sipalo belo cvetje in zbor ptičev mu je pel večno uspavanko. Ob njegovem grobu se je v krutih bolečinah stiskalo

Kakor posnamemo iz raznih časopisov, se je začel položaj v Parizu spreminjati nam v prid. Italija doživlja razočaranja, kakršnih ni pričakovala. Wilson vstraja, da mora Reka na vsak način pripadati Jugoslaviji, a Italijani protestirajo. Protestirali so tudi s tem, da so pokazali Parizu hrbet ter odšli z mirovne konference v domovino. A dosegli so ravno nasprotno, kar so nameravali.

Pogodba za Nemčijo je bila medtem že izdelana in trojica, ki je ostala po odhodu Italijanov sama, je poklicala nemške delegate, da podpišejo prelminarni mir. Lahki pa so se nenadoma in brez vsakega hrupa vrnili v Pariz. Nemčija se sicer brani podpisati svojo smrtno obsodbo, toda Franciji je zagotovljeno, da so ji na razpolago vsa sredstva, s katerimi bo lahko prisilila svojo sovražnico, da sprejme pogoje — mogoče nekoliko omiljene — ki jih je narekovala ententa.

Tako je Francija rešena velikih skrbi, rešena pa je obenem tudi podpore Italije, ki jo je pri sestavi mirovnih pogojev potrebovala. Kajti gotovo je, da je zlasti Italija podpirala Francijo pri njenih kolkortoliko pravičnih zahtevah. Ni pa še rešeno jadransko vprašanje, ni še rešen naš spor z Italijo. Italija se je zanašala na pomoč Francije, a zdi se nam kot zelo gotovo, da se je Italija v tej nadi zelo varala.

Ze dalj časa so namreč opazovale velesile italijansko zahrbtno diplomacijo. Ta italijanska zahrbtnost se je zlasti pokazala v trenutku, ko so se odločevale naše severne meje proti Nemški Avstriji. Mirovna konferenca je bila odločena, nam dati mejo na severu, kakor so jih zahtevali naši zastopniki. Za Štajerske Nemce se ni nihče potegoval, zato dobimo tukaj mejo, kakor smo si jo želeli; tudi na Koroškem je mirovna konferenca bila volje, nam dati vsa ozemlje, ki ga zahtevamo s Celovcem vred (Beljak so si rezervirali Italijani zase, pa še ni njihov in tudi ni gotovo, če bo), a glej, tu nastopi Italijan ter zahteva, da se mora vršiti v celovski okolici ljudsko glasovanje.

S tem činom so pokazali Italijani svojo očitno simpatijo z Nemci in svojo nepopisno mrznjo do Jugoslovanov. S tem pa so tudi izgubili vso zaupanje članov mirovne konference, zlasti se Francozov, ki uvidevali bolj in bolj, da so Italijani v stanu prelomiti svojo zavezniško zvestobo, kakor so jo pred leti prelomili napram bivši Avstro-Ogrski ter se zvezati celo z Nemci, da bi dosegli svoje krivične aspiracije glede Jadranskega morja. Francozi pa se tudi bojijo, da bi se sedaj sicer poražena Nemčija znala še vendar enkrat vzdigniti proti nji in da bi jo takrat podpirala ravno Italija. Zato pa je sedaj primeren trenutek, da Italija ne postane premočna, zlasti premočna ravno ob Jadranskem morju in na meji proti Nemški Avstriji na Koroškem.

Zato pa zahteva francosko časopisje z vso odločnostjo, da se mora na isti način, kakor se hoče rešiti sporno vprašanje na Koroškem v celovski okolici, rešiti tudi vprašanje naših mej proti Italiji potom ljudskega glasovanja. Ako pa pride do ljudskega glasovanja — gotovo je, da še naš spor z Italijo ni rešen — potem Italija brezdvomno izgubi pokra-

najplemenitejše srce: srce materinsko, tam je plakala sestra in jokal brat, tam so se rosile oči vseh še orugih, kako tudi ne, saj je bil ljubljeneec vseh, lika in ponos vsej fari.

V Črnko-tovi obitelji v Limbušu je usoda med vojno začela kruto gospodariti. Ko so naši narodni nasprotniki leta 1914 tirali po svojih izdajicah naše najboljše ljudi pred krvnike, doletelo je to tudi vrliga, velespoštovanega posestnika, zavednega Slovenca Črnko-ta. Ko se je povrnil, začel je hirati. In ne dolgo, pa je ugasnil. Pozneje, ko so bojni viharij rjuli hujše in vedno hujše, padla sta mu na bojišču dva sina drug za drugim. Tretji se nahaja v laškem ujetništvu, najmlajši-ljubček matere, bil pa je sedaj četrta žrtev te grozne vojne.

Lansko jesen nekoč sva sedela z ženo na pomolju v Barkovljah in uživala prekrasen večer ob sinji Adriji. Med množico sprehajalcev se je pojavila našemljena ženska. Približala se je nama, smejala se in obraz krenžila v joku, vse obenem ter imela čudne laške samogovore. Ljudje so povedali, da je blazna postala, ker ji je padel na fronti sin...

O srce slovenske matere, koliko pa si pretrpelo ti krutih udarcev. Vendar srce slovenske matere, ti si kakor čisto zlato. Kuj ga v ognju, še blestejše bo! In zato sem sveto prepričan, da naš narod in zarod ne pogineta, četudi grobovi tulijo...

Na Laznici, dne 14. maja 1919.

Tudi Nemška Avstrija prejme zasluženo plačilo.

Vse angleško ugledno časopisje zahteva, da se tudi proti Nemški Avstriji postopa z vso strogostjo radi grehov stare monarhije proti slovanskim narodnostim. Avstrija mora odškodovati svoje nasprotnike

za povzročene vojne škode. Za nas Jugoslovane so zahteve angleškega časopisja z ozirom na sedanji položaj velevažne.

Služba izdajalcev.

Slovenske može in fanti, ki so utekli čez mejo, so Nemci prijeli in jih oborožili. Ti izdajalci morajo sedaj v Nemški Avstriji opravljati vojaško službo. Svoje doma niso hoteli braniti, a pri tujcih se

da gladujejo in se borijo proti nam. V Lipnici je po zanesljivih poročilih kakih 350 takih izdajalcev. Črna zemlja jih naj pogrezne . . .

jine, po katerih se ji sedaj tako „sline cedijo“ in katere hoče s krivico in silo priklopiti svojemu kraljestvu.

Kako se bodo stvari končno zasukale, je pač težko prerokovati. Gotovo je, da se začenja položaj spreminjati, pa spreminja se nam v prid in Lahom v škodo. Bog dal, da bi se to naše mnenje tudi uresničilo. In če je pravica na svetu, se bo tudi gotovo uresničilo . . .

Najhujši ndarec.

Najhujši udarec je zadela Nemce na vzhodu, kjer je ententa izvedla načelo o samoodločbi narodov tako neizprosno dosledno, kot nikjer drugje. Nemci morajo odstopiti Poljsko, Gornjo Šlezijo, skoraj celo Poznanjsko, večji del zahodne Prusije, mesto Gdanjske z okolico bo samostojno pod poljsko nadvlado, v južnem delu vzhodne Prusije — okrog Masurskih jezerov — odloči ljudsko glasovanje. Glasovalo se pa ne bo takoj in pod sedanjo nemško oblastjo, ampak Nemci morajo deželo izprazniti vojaško in upravno, potem jo bodo nekaj let v imenu entente upravljali Poljaki in šele, ko bodo razmere pripravne in nemški nadpliv odstranjen, bo ljudstvo pripuščeno k glasovanju.

Nemci izgube torej Šlezijo, kjer se nahajajo največji premogokopi, Poznanj, najbolj prodajalsko deželo na Nemškem, in Prusijo, kjer se nahajajo primorska pristanišča. Izgubijo premog, tovarne, žito, morje in zvezo z Rusijo. Prebivalstvo teh dežel je po večini poljsko, ponekod še malo zavežno — n. pr. vzhodna Prusija in deli Šlezije — mesta so večino ma nemška, kakor tudi višji sloji.

S tem sklepom je popravljena tisočletna nemška krivica in odstranjeno nasilje, katero so izvrševali Nemci nad slovanskim prebivalstvom. Za Nemčijo je pa odstopitev teh dežel najhujši udarec, kar so jih doživeli po svojem porazu. Najlepše pa je, da nikdo ne more reči, da se je Nemcem storila krivica, kajti odvzeli so se jim samo kraji, katerih so se polastili nekoč s silo in kjer so kot zatiralci vladali nad domačim slovanskim prebivalstvom.

To so fantje!

Št. 11 v Slov. gor., 18. maja.

Iz vzglednaronadne občine Ceršak ob Muri so odšli vsi slovenski mladeniči in možje vpoklicanih letnikov k orožnim vajam. Mladenič Hercog je pozval vse svoje tovariše k sebi in potem so vrli ebmejni junaki skupno odkorakali k svoji četi. Slava takim fantom! To so res fante s fare!

Dr. Leopold Lenard:

Roman župnika Ražuna.

Spominjate se, da je avstrijska vlada ob izbruhu vojne preganjala voditelje koroških Slovencev, zaprla mnogo duhovnikov, med njimi tudi župnika Ražuna.

Spominjate se, da so dr. Korošec in tovariši radi teh preganjanj v avstrijskem državnem zboru vložili obsirno vprašanje na vlado, kjer so navedli vse slučaje preganjanj, med njimi tudi župnika Ražuna.

Spominjate se, da je nato avstrijska vlada poslala na Koroško posebno komisijo, obstoječo iz visokih uradnikov, ki je preiskala vse te slučaje in zaslislala vse prizadete osebe.

Potem pa ničesar več . . . Stvar je utonila v blatu avstrijskega sistema, uspeha ni bilo videti nobenega in nikdo ni izvedel, kaj je poročala komisija vladi.

Toda solnce spravi vse na dan in tudi poročilo dotične komisije, ki je bilo od rajne avstrijske vlade obsejano, da obični v globokih predalih, je služajno zagledalo beli dan. Pri neki priliki sem dobil akt v roke in danes povem iz njega samo en dogodek, ki bi ga lahko imenoval: roman župnika Ražuna.

Poročilo dotične preiskovalne komisije je zelo obsirno in natančno, stvarno in pregledno, v resnici vzoren akt avstrijske birokracije, ki je znala pisati zelo dobre akte, narediti pa ni mogla nič dobrega. Zaslislala je vse prizadete osebe, šla vsaki stvari, kakor je mogla, do jedra.

Župnik Ražun je bil aretiran od policijskega komisarja dr. Spitzerja iz Beljaka vsled ovadbe domače učiteljice Erike v. Vorbek. Komisija je ponovno zaslislala dr. Spitzerja in imenovano učiteljico in prišlo je na dan sledeče:

Dr. Spitzer je izpovedal, da mu je najvišje vojaško poveljstvo obljubilo visoko odlikovanje, če „notri spravi“ župnika Ražuna. Vsled tega je šel takoj na delo. Najprej je povzročil, da omenjenem gos-

podu (pač pri njegovih nasprotnikih-nemškutarjih), in zvedel, da je to jako soliden in prevdaren gospod, kateremu bo težko priti do živega. Poizvedoval je še dalje, kakšni ljudje so v njegovi fari in zvedel, da je neka učiteljica Erika von Vorbek bolj mehkega in pristopnega značaja. Začel je civilno preoblečen delati izlete v Št. Jakob ter se mu je posrečilo, da se je seznanil z dotično učiteljico. Navezal je z njo — „intimno razmerje“, obiskoval jo je pozno zvečer in odhajal od nje ob štirih zjutraj. Obljubil je tudi učiteljici drugo boljše mesto v bližini Celovca in ji ga res preskrbel. Slednjič mu je učiteljica res povedala nekaj zoper svojega župnika, a bilo je vseskozi malenkostno in zlagano, vendar je zadostovalo, da so gospoda zaprli. Policijski nadkomisar je imel odlikovanje, učiteljica boljše službo in ljubezen (policijski komisar, ki jo je tako zlorabil, je vrhu tega poročen!), župnik je bil pa več mesecev zaprt.

To razmerje sta priznala obadva, učiteljica in policijski komisar, poslednji nekoliko s težavo in še le pri drugem zaslišanju. Komisija je stvar ugotovila, poročala ministrstvu, potem je pa ostalo vse, kakor je bilo.

V takih razmerah je živela duhovščina na Koroškem!

Tedenske novice.

Francoski major dr. Reverdy pri šolskih sestrah. Minuli petek, dne 16. t. m. popoldne ob štirih, je takaj bivajoči francoski major dr. Reverdy obiskal zavod mariborskih šolskih sester. Sprejem je bil prav slovesen. V okusno okrašeni telovadnici so pričakovale belo oblečene gojenke visokega gosta, kojega je spremljal general Maister s svojo soprogo. Gojenka Marica Soršak je pozdravila g. majorja v francoskem, kandidatinja Marica Vehovar pa v slovenskem jeziku, poslednja je potem še pozdravila gospoda generala in njegovo gospo. Gospod major se je v vznesenih besedah francosko zahvalil za prisrčen sprejem ter ob sklepu svojega govora navdušeno zaklical »Živela Slovenija!«. Gojenke so potem zapele z veliko dovršenostjo tri pesmi: Iz Vodnikovega venca, Rožmarin (krasna skladba Ferjančičeva) in Hladnikovo Ave Maria. G. general se je po končanem vsprejemu zahvalil za vrlo uspelo prireditev. Profesor dr. A. Medved se je v imenu zavoda zahvalil g. majorju dr. Reverdy za obisk, kot sinu velikega francoskega naroda, ki je leta 1789 priboril sebi svobodo ter je sedaj štiti tudi za druge, manjše narode. Nato so gostje si ogledali šolski zavod, v dveh razredih še posebej v francoskih in slovenskih govorih po zdravljeni. Ves zavod je napravil na g. majorja najboljši utis. V laskavih besedah se je g. major zavodnemu vodstvu zahvalil ter mu čestital na tako lepih uspehih; izjavil je, da mu ostaneta leta sprejem in vsa prireditev v najlepšem spominu.

Vojni kurat Lendovšek, ki je bil prej v Velikovcu, se nahaja sedaj pri obmejnem poveljstvu v Šoštanju. Svojim znancem in prijateljem pošilja jugoslovanske pozdrave.

Himen. Danes se je pri Sv. Petru niže Maribora poročil veleposestnik Alojzij Supančič iz Jarenine z gospdč. Faniko Lorber od Sv. Petra. Ženin je sin veleposestnika Ignaca Supančič v Vajgru, nevesta pa hči župana in veleposestnika Jožefa Lorber pri Sv. Petru. Bilo srečno!

Za koroške begunce. Redarji mariborske varnostne straže, ki so sami begunci iz Primorskega, so zbrali med sabo znesek 295 kron za naše revne koroške begunce. — Na gostiji Spricelj—Stekovec v Jarenini 163 kron; dekan Jos. Čizek 100 kron. Vdeleženci francoskega kurza so pri izletu k Sv. Urbanu (18. maja) nabrali za koroške begunce 20 K. Zaveden Slovenec v Jarenini 100 K. Po snemajte! Hvala jim prisrčna!

Izlet k Sv. Urbanu se je včeraj dobro obnesel. Ob potu so bile hiše okrašene na čast grškim Slovincem. Po maši so se gostje okrepcali v gostilni tik cerkve. Poseben prostor je zavzel francoski tečaj. Omizje je krasila slovenska in francoska trikolora. Voditelj, narednik Mohorko je v nagovoru omenil dr. Reverdyja ter navzočega francoskega učitelja Mr. Moulis. — Pozdravil je je navzoče z besedo »Éléves français, soyez les bienvenus«. Drugi pozdrav je veljal vsem službeno odsetnim članom kakor tudi udeležencem tečaja. Mr. Moulis je odzdravil ter povdarjal, da je srečen

med družbo avstrijcev Franco Slovenes. Na kar so gospodične zapele nekaj narodnih pesmi kot »Haj Slovenci!«, »Po jezeru«. V kratkem se napravi prireditev pod naslovom »Le cours français« A bientôt.

Popravek. V inseratnem delu »Strate« v številki dne 16. maja se je v naznanilu smrti rodbine Heler vrnila pomota. Dotično ime se glasi pravilno »Heler« in ne »Heber«.

Popravek. K razpravi »O naših krajepisnih imenih« v št. 37 »Strate« pripomnim, da se je vrnila sledeča pomota: Homberg pri Prevaljah; Slovenci imenujejo Homec in ne Hemberg, namesto Vineze da mora stati Vinare. — Ivan Dolinar.

Ustanovitev nove Čitalnice. Za Rogatko Slatino in okolico se osnuje v kratkem Čitalnica, katera hoče vzeti v svoj delokrog in pod svoje okrilje vse stanove bodisi uradnika, trgovca, kmeta ali delavca, ki čuti narodno in je vnet za dobrobit naše mlade Jugoslavije.

Izpit za stavbenega mojstra je napravil pri gradbenem ravnateljstvu v Ljubljani Konrad Gologranec sin stavbenika Ferdo Gologranca v Gaberjih pri Celju in otvoril zopet to obrt, ki se za časa vojne ni izvrševala. Tega narodnega obrtnika najtopleje priporočamo.

Razpuščeni občinski odbori. Deželna vlada za Slovenijo v Ljubljani je razpustila občinski odbor v Vitanju. Z vodstvom občinskih poslov je poverjen gerent Jožef Vester, kamaoseški mojster v Vitanju, ki so mu imenovani za prisednitelje: župnik Jožef Musi, učitelj Rudolf Koser, klobučar Franc Frank, posestnik Rajmund Hofbauer in mesar Franc Pirch, vsi v Vitanju. — Občinski odbor v Selnici ob Muri je razpuščen. Vodstvo občinskih poslov se je poverilo gerentu Miroslavu Ockerlu, posestniku v Lilsškem vrhu.

Nov gerent in prisednitelji v sosvet. Za občinskega gerenta v Vukovskem dolu je namesto obolelega gerenta Franca Verbliča imenovan Jožef Kronvogel, posestnik v Vukovskem dolu. — Za prisednitelje v sosvet občinskemu gerentu v Kovčevci vasi (Šmitsberg) pri Slov. Bistrici so imenovani: Marko Juršič, Peter Štici in Peter Stopar, posestniki ter Matija Javernik, tesarski mojster, vsi v Kovčevci vasi.

Izpremembe v oboju. Višji živinozdravnik Janez Fischer v Celju je zopet sprejet v službovanje deželne vlade za Slovenijo. Premeščeni so; Josip Poljanec, učitelj v Sv. Ilju v Slov. gor. za strokovnega učitelja na deško meščansko šolo v Maribor; Henrik Bregant je imenovan za nadučitelja v Sladkem vrhu, Ana Bregant za učiteljico na Sladkem vrhu pri Trnovem. Angela Lebar, učiteljica na Polensaku, je premeščena k Sv. Lovrencu v Slov. goricah.

Vojnim invalidom. Komisija za preskrbo vračajočih se vojniki je sklenila, da izkoristi za vojne invalide obstoječe topliške in kopalniške naprave v Rogatki Slatini (za bolne na ledvicah, sladkosečnost, črevesnih katarjih) in v Dolenjskih Toplicah (za revmatizem, posledice ran in zlomljenja kosti). Vrhu tega se preredi grad Golnik za lahko bolne na pljučih in kirurško tuberkulozo. Invalidi, kateri žele priti v eno teh zdravilišč, se imajo do 25. majnika s prošajo javiti pri okrajnem glavarstvu svojega bivališča, da se tam zdravniško preiščejo. Komisija za preskrbo vračajočih se vojniki v Ljubljani.

Poziv na zavarovance! Z ozirom na govorice in časopisne vesti, da je delovanje inozemskih zavarovalnic v Jugoslaviji prepovedano, smo pooblašteni od merodajne strani, da pojasnimo občinstvu, da so te vesti netočne in neosnovane. Pozivljamo zavarovance v njih lastnem interesu, da se ne dajo begati po takih neutemeljenih vesteh in da točno plačujejo zavarovalne premije, ki zapadejo v plačilo, pri onih zastopstvih, ki so v smislu izjav, objavljenih na poziv deželne vlade za Slovenijo v Uradnem listu, upravičene za sprejemanje premij v naši kraljevini.

Osepnice so se tekom tedna na novo pojavile: v Špilju 1, pri Sv. Martinu pri Vurbergu 1, v Hrenčici občina Sv. Peter 1, v Rušah 3, v Poljčanah in Studenicah 22, pri Sv. Benediktu v Slov. gor. 4, Rudečibreg 1 slučaj.

Nova propaganda brošura. Ravnokar je izšla propagandna brošura »Jugoslavija in njene meje. I. Koroške«, ki obsega poleg obsirnega zgodovinskega dela, — počenši od preseljavanja narodov — tudi jako zanimive in natančne statistike o prebivalstvu, šolstvu, učiteljstvu, uradništvu in župnijah. Brošura ima tudi jako točen narodosten zemljevid. Knjižica je posebno v tem času, ko se odloča usoda našega Korotana, zelo aktualna in ne bi smela manjkati v nobeni jugoslovanski hiši. Naroča se v vseh knjigarnah in v uradništvu »Jugoslavije«. Cena 4 K.

Burje seje v narodnem predstavnstvu. V četrtkovni seji narodnega predstavnstva se je vršilo prvo bojno glasovanje o verifikaciji treh mandatov v Vojvodini. Pred glasovanjem so se odstranili poslanci Jugoslovanskega kluba. Za razveljavljanje mandatov je glasovalo 86. proti pa 58 poslancev. Borba med demokrati in radikali zavzema edno ostrejšo obliko. Debata o verifikaciji mandatov se nadaljuje, pri čemer trpi vse pozitivno delo v zbornici, kot agrarna reforma in razna druga finančna in gospodarska vprašanja.

Mariborski mestni svet. V mestni svet so imenovani: Dr. Anton Jerovšek, dr. Jasip Leskovar, Ferdo Leskevar, dr. Rosina in Viljko Weigl. Ker Nemci Pfrimer, Nasko in Močnik niso sprejeli mandatov, so imenovani v svet: Franc Vinčetič, Anton Turk, Hubert Misera in Leopold Barta. Namesto nadrevidenta Kitaka je imenovan za mestnega svetovalca načelnik skladišča j. z. Franc Jarh.

Südmarkhof v Št. Ilju v Slov. ger. v slovenski oblasti. Dne 18. maja je od vlade nastavljeni nadzornik Südmarkhof in šulvereinskih posestev dr. Leskovar prevzel v oskrbo Südmarkhof in posestva Südmarke v Št. Ilju in posest nemškega Schulvereina. Za upravitelja je imenovan trgovec Karel Swaty. Vlada je gostilno v Südmarkhofu zaprla, v nemški šoli pa se nastani slovenska šola in slovenski nadučitelj. Ko je naše ljudstvo zvedelo za to, se je ta vest pobilskovito razširila po celi meji. Šentiljski Südmarkhof je bil skozi dolga leta zbirališče najhujše vsenemske in lutrovske gadjete zaloge. Sedaj je prišel dan plačila.

Turčija razkosana. Za Nemčijo je sedaj prišla Turčija na vrsto, da prejme zasluženo plačilo. Od nekdanjega velikega turškega cesarstva bo ostalo majhen del v oblasti turških cesarjev in sicer samo Mala Azija toda brez Smirne. Upravo nad Carigradom in Armenijo dobi Amerika, nad Sirijo Francija in nad Mezopotamijo Anglija. Sedež kalifata se premesti iz Carigrada v Konijo.

Rumunski delegati zapuste Pariz. Po poročilih iz Pariza je Rumunija s sklepi mirovne konference v Parizu zelo nezadovoljna, ker so prisodili Rumuniji samo en del Banata, v sled česar bodo rumunski delegati zapustili Pariz in ne bodo podpisali mirovne pogodbe.

Čehi o mirovni pogodbi z Nemčijo. Iz Prage se poroča preko Bazla, da komentira tamošnje časopise mirovno pogodbo z vsem zadovoljstvom, posebno kar se tiče izročitve šlezjskega ozemlja čehoslovski državi, ki bo s tem obsegala skupno 130.000 kvadratnih km s 15 milijoni prebivalcev.

Slovensko gledališče v Mariboru. Dobrodelna predstava v soboto, dne 17. maja. Maribor se razvija iz zakotnega nemškutarkega gnezda naglo v moderno jugoslovansko pokrajinsko mesto. Najprej je prišel general, za njim pa ena kulturna ustanova za drugo. V soboto so v slovenskem gledališču igrali Nušičevo dramo „Svet.“ Ta večer ni po udeležbi in igranju nikakor zaostajal za najboljšimi prireditvami ljubljanskega gledališča predvojnih časov. Imeli smo nekaj modernega, kar se lahko postavi v vrsto najboljših dramskih umetnin svetovnega slovstva, a obenem tako domače, lahko razumljivo in — kar je treba tudi omeniti — moralno po tendenci in vsebini. Režija je bila naravnost izborna, kar je zelo važno. Dober režiser napravi tudi iz slabega blaga nekaj, obratno pa pokvari slaba režija najboljšo snov in igranje. Igralci nikakor niso izgledali kot diletantje. Težko mi je omeniti enih, ne da bi zapostavljal drugih. Stric Matija, rajna Jelica in glasbeni učitelj bodo ostali marsikomu ostali v spominu.

Začasno uradno zaprte gostilne. Mariborsko okrajno glavarstvo je zaprlo gostilne: Karla Baumgartnerja pri Sv. Lovrencu nad Mariborom, Maksa Šmoniga v Svečini, Südmarkhof v Št. Ilju, Antona Faleša v Ceršaku in Martina Murschetza v Cirknici, ker so se v njih zbirali nelegalni elementi in se je rovarilo proti državi.

Dr. Oton Ambroschitz umrl. Dne 14. maja je v ljubljanski bolnišnici, zadet od kapi, umrl bivši celjski magistratni vodja dr. Oton Ambroschitz. Umrl je bil do zadnjega zdihljaja vodja spodnjestaj. Nemcev in renegatov. Bil je sam verski in narodni odpadnik in eden najstrastnejših in najstrupenejših sovražnikov našega naroda. Slovence je smrtno sovražil, čeprav mu je tekla zibeljka na Vipavskem, kjer je bil njegov oče slovenski šolski nadzornik. Umrl je bil vsled rovarjenja proti naši državi iztrgan iz Celja in interniran v Ljubljani, kjer ga je našla smrt.

Dr. Rolf Valentina. bivšega vodja mariborskega prehranilnega urada, je policija danes dopolnilno aretirala. Zapleten je v razne politične in tudi druge atere.

Dopisi.

Maribor. Deželna vlada v Ljubljani dobi potom ameriške misije različna redilna živila, katera so pedarile Združene države Severne Amerike kot poboljšek našim ubogim otrokom. Ti poboljški obstojajo iz sladkorja, kakava, kondenziranega mleka in riža. Da bo mogoče ta živila primerno razdeliti, se pozivljajo revni stariši vseh otrok do

14 let, da iste prigrasijo na podlagi krstnega lista pri krušni izdaji na Rathausplatz št. 6.

Sv. Marjeta ob Pesnici. Nekemu gospodu moramo priznati, da se zelo trudi za svojo »reč«. Na vse načine poskuša pomnožiti število svojih privrženecv. Za 19. svečana 1919 je povabil poleg drugih tudi nas Šmarjetčane na shod v mali dvorani Narodnega doma v Maribor. Tam je hvalil svojo stranko, kakor krošnjar svojo robo. Nato se je vršila volitev odbora (?) na prav priprost način: na kogar je on pokazal, tisti je bil izvoljen. Kaj ne, bolj praktične volitve še Vi, gospod urednik ne poznate? Kakor vojskovodja, ki ne pozna nobenega ugovora, je nato meni nič, tebi nič, določil shod pri Sv. Marjeti, na katerega naj bi pričujoči v Narodnem domu zbornali kolikor mogoče veliko ljudi. Rekli smo mu, naj sam poagitira po »Slov. Gospodarju« in »Straži«, ki sta pri nas najbolj razširjena lista, a dotični gospod je pogledal hudo debelo — ter čez nekaj časa potegnil iz žepa neki drug list, ki ga še do takrat nismo videli, češ to je list za brihtne ljudi, njega berite! Dne 27. aprila pa se je v resnici vršil napovedani shod pri Sv. Marjeti ob Pesnici. Odborniki bi morali seveda agitirati, saj smo dobili dotičnega lista v polnem številu. Ali kaj se zgodi? Ves — v Narodnem domu — »izvoljeni« odbor se je spuntal, govornik je ostal sam, in v njegovi osebi posebljena stranka. Dotičnega gospoda prosimo, naj ostane v Mariboru in naj nas pusti pri miru. Mi imamo svojo stranko — Kmečko Zvezo — in pri njej ostanemo. Pa brez zamere!

Rače. Med vsemi železniškimi postajami, mimo katerih se je peljal vlak z zemskimi ostanki narodnih mučenikov Petra Zrinskega in Frana Krste Frankopana, je bila morda najbolj zanimiva, ali rečimo najbolj prizadeta naša: kajti v Račah stoji zgodovinski grad, v katerem so se okoli srede 17. stol. zbirali hrvaški, slovenski in ogrski mogotci Peter Zrinski, Fran Krsto Frankopan, Nadasy, Vesseleeny in drugi in se posvetovali, kako bi se osvobodili nemške nadvlade in bi jugoslovanske dežele ujedini v svobodno državo. Zato je bila dobra misel, da so med drugo okrasje na postopju železnične postaje obesili tudi izvirne podobe Petra Zrinskega, njegove soproge Ane Katarine in Erazma Tattenbacha, nekdanjega lastnika račke graščine, katere podobe vse navadno v ravno tisti dvorani, v kateri so zaročniki pred stoletji kovali svoje naklepe proti nemškoavstrijski vladi. Žal, da so te podobe ostale neopažene in da ni nikdo opozoril hrvaških gostov in druge gospode na zgodovinski pomen teh podob in račkega gradu. Sicer je bil sprejem žalno-svečanega sprevođa pri nas prav prisrčen, za naše skromne razmere jako dostojen in ostane gotovo vsem deležnikom, zlasti pa šolski mladini, v trajnem spominu, katera je poklonila lep venec.

Selnica ob Dravi. Vsaka reč, pravijo, da samo en čas trpi; toda kar se pa tu pri nas godi, odkar smo že v Jugoslaviji, postane človeka srce boli. Le pridite in pogledajte ter se sami prepričajte, kaj vse uganjajo tukajšnji nemškutarji! Namesto da bi bili pohlevni ter Bogu hvalo dajali, da se rade in debele iz slovenskega življa, pa divjajo in hujskajo na vse mogoče načine naše že itak prestrašeno ljudstvo. Gospodu Jagritschu, vsej njegovi družini, tudi celo nekaterim njegovim slovenskim uslužbencem vjedno še roji po glavi Nemška Avstrija. Prosim vas, on se je drznil svoja izložbena okna odčitati z vsemi mogočimi „Gemüsesamen-Verschleißstellen“, past, jih celo ob nedeljah odprta, da se ljudstvo na vse pretega izziva. Gospod gerent, kaj pa delate? Ali res se vidite vi v tem človeku, kot nekdanji njegov trgovski pomočnik, svojega šefa? Menda vendar ne! Saj ste preskrbeli Selnico, da v kratkem dobi vodo vod in električno razsvetljavo, pa boste, upamo, tudi to, da napravite vsem očitim izzivanjem Jagričevim enkrat konec. Naj vas li opozorim mogoče še na njegovega mlečnozobega 16letnega fantiča-sina? Ali ne veste, da je bil v Gradcu „Radelführer“, ko so metali slovenske dijake iz trgovske šole? Sedaj pa, ko prihaja na počitnice, pride s samokresom v roki, nadut kot petelin na gnoju, pa kliče: „Soll mir von den Windischen nur jemand was machen, ich werde ihnen schon zeigen!“ Tako je pri nas, vidite! Pa ne samo v tej hiši, tudi drugod se preklinja Jugoslavija, tudi po drugih hišah se zatrjuje: „Südslavien kann ja nicht bestehen, seid's gescheit.“ In kmečko ljudstvo, ko to sliši, je vse preplašeno, vse zbegano, nemškutarji se mu pa posmehujejo in napeljujejo na kriva pota. Pomagajte nam s svetom, z besedo in dejanjem, dokler je še čas.

Selnica ob Dravi. Naša Čitalnica je imela dne 27. p. m. ob treh popoldne svoj občni zbor, na katerem se je govorilo o nabavi novih knjig, v kolikor to dopuščajo gnotne razmere Čitalnice. Izvolil se je sledeči odbor: predsednik č. g. kaplan Ivan Kljun; podpredsednik Anton Rakovič; blagajnik č. g. župnik Ferdo Ciuha; tajnica učiteljica ročnih del Ida Kotnikova; knjižničar g. organist Ludovik Pečnik. Meseca maja se bo vršila v čitalniških prostorih zabava v proslavo Majniške kraljice z govori, petjem in deklamacijjo. — Na delo, dragi krščanski misleči selniški možje, fantje, žene in dekleta, v procvit naše mlade države Jugoslavije! Čas je, da se začne mo gibat ter neumorno delovati za narod in vero! Pojdimo odločno in neustrašeno v boj za naš mili, materni jezik! Ne dajmo se pregovoriti od par selniških nemškutarčkov, ki si še vedno prizadevajo dobiti ljudstvo na svojo stran, posebno sedaj, ko jim že

teče voda v grlo. Vedno še trobijo v svoj rog, šun-tajo ljudi ter jim lažejo na vse različne načine. Ne bodemo jih poslušali, ker nismo tako zabit, kakor ti naši nemčurčki, ki še toliko pameti nima-jo, kot so jo imeli slavni Lemberžani, ko so bika v turn vlekli. Slovenski jezik jim smrdi, ne pa tudi slovenski groš, s katerimi si polnijo svoje široke žepce, ki nimajo dna. Sveujemo tem ljubeznjivim nemčurcem, da poberejo prejkotprej svoja šila in kopita ter vandrajo v deželo lačenbergerjev, kamor jim radi plačamo še tudi ražo, pa še škropili bomo za njimi. Mi tu pa ostanemo, kakor smo bli — krščanskega duha, slovenske krvi!

Ormož. Neki tukajšnji trgovec, eden med glavnih vojnih milijonarjev, je dal v nedeljo, dne 26. aprila, javno razglasiti, da poziva vse župane ormoškega okoliša, ki naj pričajo z dvema zaupnikoma v njegovo trgovino, da jo preiščejo in ugotovijo, da se vse govorice ljublja, češ, da ima v zalogi petroleja, sladkorja, vžigalce in drugo, neutemeljene! Vse lepo in dobro. Toda čemu tega omenjeni trgovec ni že davno prejštel, takoj, ko so se take in enake govorice pojavile? Verjamejo, da bi bila danes vsaka preiskava njegovih skladišč brezuspešna. Ves sladkor je romal deloma naravnost iz kolodvora, in deloma iz trgovine za petelinčke, kure, jajčka ali za velikanski denar na Hrvaško. Na isti način je šel petrolej čez Dravo, ki je bil baje v premogu skrit. Dokler so bile pri manufakturnem blagu neznosne cene, se ga je videlo v trgovini bore malo, ker je bilo — govori se to javno — zazidano. Tudi menda ne bo neresnica, da je pri enem in istem blagu dnevno po trikrat navijal cene! Sedaj pa, ko cena pada, je isto blago priromalo iz temnih kotov v velikanskih množinah nazaj v trgovino. Čemu vse to farbanje uboze ga ljudstva? Ali mislite, da boste s takimi navijnimi razglasi potlačili gorajšnja dejstva, ki so javno znana, ali res mislite, da je ljudstvo tako zabit, da si bo dalo s peskom brisati oči! Dokažite, da ste svojo ogromno premoženje pridobili popolnoma realnim potom, dokažite, da niste predvojnega blaga prodajali po oderuških vojnih cenah, dokažite, da se ni nekoč ob treh zjutraj nalagalo pri vas nekaj na vozove in izginito v temno noč, dokažite, da niste prodajali sladkorja nepostavnim potom na Hrvaško, istotako petroleja, dokažite, da niste takrat, ko so cene šle skokoma na kvišku, odganjali ljudi iz svoje trgovine, česaravno ste imeli dovolj blaga, pa bo mirna Bosna!

Slovenjgradec. Slovenjgraško okrajno glavarstvo postopa pri reševanju prošnji za podporo zelo krivično. Ubogemu tovarniškemu delavcu, ki zasluži mesečno koma 120 K (!), odbije prošnjo z utemeljevanjem, da njegove pridobitne in dohodniške okoliščine niso ogrožene. Torej s 120 K na mesec se naj človek v ten časih preživi! To more pisati le popolnoma nezmožen uradnik. Baje rešuje te prošnje uradnik Čepin, ki je bil prej seveda zvest vladen mož. In naši sinovi krvavijo v Korotanu, ko morajo starši doma stradati! Ljudstvo je že skrajno razburjeno, ker ne more razumeti, da ljudje, ki so najbolj vpili, kako krivična je bila prejšnja vlada, odbijajo sedaj, ko so prišli na krmilo, sami podporo, ki jo je celo avstrijska vlada dovolila. Pozivamo g. poverjenika dr. Verstovška, naj enkrat prav pošteno pomete med takšnimi uradniki, ker drugače bo naše dobro ljudstvo popolnoma izgubilo zaupanje do nove vlade!

Pameče pri Slov. Gradcu. V Št. Janžu je župnišče vsed granate, ki je dobro zadela, precej poškodovano in po nemških tolpah popolnoma izropano. Tudi cerkev, v katero je neki nemški vojak vrgel dve ročni granati, je precej trpela, tabernakelj pa je s sekuro razbit. — Tudi pri Sv. Petru je cerkev vsled topniškega ognja trpela.

Polzela. V prid koroškimi beguncem priredi pevsko društvo »Vranska Vila« v nedeljo, 25. t. m. ob 3. uri pop. v dvorani g. Cimpermana na Polzeli. Koncert, ki bo obsegal 14 skladb, med temi dve hrvatski in dve srbski. Posebno opozarjamo občinstvo na koroške narodne pesmi ter krasne in težavne srbske rukovete, odličnega srbskega skladatelja Mokranjaca. Na sporedu je tudi klasična skladba češkega skladatelja dr. A. Dvoraka »Himna češkega kmetstva« s spremljevanja klavirja in ljubezniva dr. Schwabova »Zlata kavglica« s spremljevanjem glasovirja in harmonija. Opozarjamo tudi občinstvo, da nastopi kot govornik med koncertnim odmorom koroški begunec č. g. dr. Cukala, župnik iz Podkloštra. Cene prostora so sledeče: sedeki od 1.—3. vrste 5 K; od 4.—6. vrste 3 K; ostale vrste 2 K; stojišča 1 K. Z ozirom na velikansko bedo, v kateri se nahajajo naši koroški bratje, se preplačila hvaležno sprejemajo.

Dobova. V Dobovi je bil v nedeljo 11. t. m. popoldan javen shod, pri katerem je govornik dr. Zdolšek iz Brežic našteval zunajne in notrajne nevarnosti v naši ožji domovini in dolžnosti to srčno in srečno braniti. Odgovarjal je krepko in vspehom na razne ugovore in mnoga vprašanja, tako gledé agrarne reforme, valute, plebiscita. Sprejela so se od mnogoštevilnih zborovalcev moškega in ženskega spola znane resolucije in protest zoper okupacijo slovenskih krajev po Nemcih in Italijanih.

Govorite povsod slovensko!

MALA NAZVANILA.

Proda se:

KARBID
po tovarniški dnevalni ceni razpo-
lilja za veliko in malo vsako
množino po pošti in vaku, glav-
na zaloga Ivan Audrašič v Mari-
boru, Koroška cesta 26. 799

5 vagonov kislega zela se po ce-
ni prodaja. Izve se pri bližnjem
svetlu na Homen p. Ra. om. l.
Kranjsko. 913

Kmetika kobila se prodaja Burgga
ste 20, Maribor. 921

Težka kobila, 16 pesti visoka 10
let stara s 1 letnim čelčetim je
na prodaj pri Martin Voršič, Mo-
roval 92, Mela Nedelja. 986

Hiša s 4 stenovali in vrtem v
Srednja se prodaja. Več pora Ju-
žef Čeh, Stadeni pri Mariboru,
Okrasna cesta 7. 985

Kupl se cepljeno traje tudi šmar-
nice. Naslov: Sprager, Tapeiser-
trg 6, Maribor. 981

Gumi-trake za cep-
ljenje
traj se dobi pri trdku Karl Cim-
peršek, Slovenska ob 8. 984

Ženske obleke svilene robes, sofo,
proda Nerat, Tapeiserjev trg 9,
podstrešje, Maribor. 978

Prav dober daljnogled se prodaja.
Minih, Soljka ulica 4/1 od 8-10
ure predp. Maribor. 970

Pe najnižji ceni se dobi lepo su-
ho perje pr. Scherrerju, Tržaška
cesta 36, Maribor. 976

Doblikačevna obrt se prodaja za
nakup je treba 85.000 K. Naslov
v upravi. 978

Na prodaj je lepa krava, katere
doji vsaki dan 9-10 litrov mle-
ka. Meljaki v h. 24, Maribor. 979

Štange za žol prodaja. Koroška c.
126, Maribor. 980

Prodaja praset 6 tedno starih.
Več se izve pri Oroslavu Acunž,
učitelju pri Sr. Jakobu v Slov.
gor. 982

Priden pes je na prodaj in 10
parov starih ševljev. Vprašati je
v Magdalenski ulici 64, Novavas
pri Mariboru 978

Javelonik in polovnjakov prodaja
Ivana Franc Pustica. 981

Kobila 6 let stara, 15 pesti vis-
ka brez pogrčka in vojaška je
s opravo v r. d. na prodaj. Marija
Koleček, Stadeni pri Marib. 987

Na prodaj hiša v Oplotnici s 4
sobami, klet, hlev s lepim ortom
za zelenjavo in bratjami, ki da-
de 8-4 hl vina. Cena po dogo-
voru. Poizve se pri g. Fr. Deb-
nika v Konj. ul. št. 116. 948

Močan voz v dobrem stanu se
prodaja pri Silvestru Čebe, kovač v
Belgošah, Maribor. 946

Koruzna na malo in dobele po naj-
nižji ceni se prodaja pri Franc Vi-
čeviću, Maribor, Cvetlična ulica
št. 16. 944

Prada se, obizema da tudi v na-
jem dobre kideča ter vpljana tr-
govina s skladiščem poleg želez-
nice na prometnem veslem kra-
ju. Ponudbe do 15. t. m. Naslov
pore uprava lista. 902

Studenčne cevi stare prodaja An-
ton Lešnik, studenčni mojster,
Studeni pri Mariboru. 950

2 novi dvečelni kimali iz konjske
dlake ste na prodaj. Čermak, Pfar-
hofgasse 1. 940

Kupi se:

VRECE, sode: steklenice kupi-
ta vsako množino Jeransch &
Gerhold, St. in trg 2, Maribor. 851

LPOV LES kupuje okrogel in ro-
man Ivo Sojč, kipar, Maribor. 882

Službe:

Organlet se sprejme pri Sr. Bar-
bari v 61. gor. 842

MIZARSKI POMOČNIK se sprejme
v stalno delo pri A. Lekše, mi-
zar v Mozirju. 872

Slovinci pozor!

Ivan Lorber, slikar in pleskar v Maribo-
ru, Viktringhofova ulica 9,

se priporoča vsem Slovincem za vsa v njegovo stroko
pripadajoča dela.

IVAN LORBER, slikar in pleskar. 807

Svojik svojim!

Novi tečaji

za stenografijo, strojepis, pravepa in trgovsko pis-
mo, računstvo in navaden knjigovodstvo, dvojno
in američansko knjigovodstvo, lapopis za slovens-
ki in nemški jezik, pričnejo

2. junija 1919

trajajo 4 mesece Prosekti brezplačno.

Zasebno učilišče Legat v Mariboru,
Vetrinjska ulica 17. I. nadst. 971

Knjigarna in trgovina papirja VILKO WEIXL MARIBOR :: Glavni trg št. 22

◆◆◆ Priporoča sledeče knjige: ◆◆◆

J. Jeršič: Zbrani spisi; broš. 12 K, vez. 17 K.	F. Seidl: Naše meje; broš. 1 K.
F. Solar: Rožni grm; broš. 5 K; vez. 7 K.	Solske knjige za ljudske sole, vse vrste, kiso iz ljubljanske založbe. Vsaka knjiga po pošti od 50 vin. do 1 K več.
Dr. B. Derš: Dojenčak; broš. K 20.	Girilica v tisku in pisavi 30 vin. pošta 5 vin.
F. Juvančič: Učna knjiga fran-
coskega jezika I. in II. del; broš. K 4-40.	Muzikalije in pesmi.
F. Novak: Slov. stenografija; broš. K 5-50.	Razglednice od proslavljanja
Zrinskega in Frankopana v
Mariboru, ter od proslave
1. maja v Mariboru.
R. Lestan: Slovarček tujih besed; broš. K 2-20.	

Danes nenadomestljivo perilo se stedi
samo z uporabo mila

Tvornica mila in sode
lg. Fock Kranj
SRNA
Poskusni zavoji z 4 in p vsebine. 708

Prvevrstno blago! Fino izdelano in trpežno!
GRABLJE
iz drevenega lesa

	nenasajene (čeljusti)	nasajene
16 z-bmi komad	K 2-20	K 3-20
17 " "	" 2-40	" 3-50
20 " "	" 2-50	" 3-80
24 " "	" 2-90	" 4-40

SITA

1) iz žice za moko 9 col v premeru komad	K 12-—
11 " " " "	" 12-50
12 " " " "	" 13-—
13 " " " "	" 15-—
14 " " " "	" 17-—
16 " " " "	" 19-—
2) iz žice iste velikosti komad K 2-— ceneje	
3) iz poa žice za pasiranje 6 1/2 col v premeru kom. K 12-—	
8 " " " "	" 13-—
9 " " " "	" 14-—
10 " " " "	" 15-—

SKAFI

za voče iz klanega smrekovega lesa z železnimi obreži
komad K 13-—, K 9-— in K 8-—.

CAMBOHI,

okrogle košare za travo, iz lesa pletene, 3 skupaj (velike
srednje, manjše) komad K 8-50.

Pri večjih naročilih znaten popust. Poizetje ali denar
vnaprej.

Agentura-komisija Slavko Farkaš,
Lukavci, p. Križovci pri Ljutomeru.

Brata Vošnjak,

trgovina z usnjem in surovimi ko-
žami ::PTUJ:: v hiši poleg okr. glavarstva
(prej trgovina Lenart) 396

podplati, notranje usnje, zgornje usnje črne in ru-
jave, likanee, (usnje za kenjske oprave), cepljene
usnje za gamaše, elegantni box-calf in che-
vresux čevlji, pol čevlji, — čevlji iz telečjega
usnja, navadni čevlji iz rujave kravine, dreta —
podplatni evkei — platno.

Loj in vse odpadke maščobe kupuje po
najvišjih dnevnih cenah tvornica mila
in sode Ignac Fock, Kranj. 598

HME LJ

kupi vsako množino Rudolf Pevec
v Mozirju. — Cena po dogovoru z
vzorci. 960

Sanatorij Mirni dom

je spet odprt in sprejema bolnike vseh
vrst, kakor tudi okrepcanja potrebne.
Zdravljenje, tudi izvrstna hrana pri zmerni
ceni. — Poizsnila daje lastnik in vodja
dr. Fran Čeh, pošta Gor. Sv. Kungota
pri Mariboru. 969

Izredno velika zaloga vsakovrstnih

oblek za birmance in moške,

površnikov, blač itd. se prodaja po strogo znižanih
cenah pri

Ignaciju Božič

v Mariboru, Tegethofova cesta 34.
Opozarja se na delavske najgaste obleke posebne
trpežnosti. 969

Nove mostne in decimalne tehtnice

ter brzotht-
nice s košaro
ali kavli em.

decimalne
tehtnice-gre-
delnice, uteži
iz železa na-
debelo in drobno se vedno v zalogi.

Za večje naročila primeren popust

Franc Žnidar, Maribor

kovač za fine orodje
Pobrežka c. 3 Tržaška c. 11

Tudi točne izvršuje vse glavne poprave imeno-
vanih tehtnic ter preskuševanje istih.

Iščem pekarijo

na Spodnje-Štajerskem, oprem-
ljeno z vsem potrebnim. Toza-
devne ponudbe je nasloviti na:

Josip Habjanič, Maribor, Bergstrasse št. 7.

Notarska pisarna.

Notarski namestnik prejšnjega notarja dr. Wies-
thalerja je otvoril 12. maja svojo
pisarno v Mariboru
v Tegethofov ulici št. 14, v pritličju na desno.

~ KAVARNA ~ CENTRAL

Prva in edina
slov. kavarna v

MARIBORU

se priporoča za mnogo-
:: brojni obisk vsem ::
Jugoslovanom
domačinom in tujcem

Gjuro pl. Valjak
kavarnar Gosposka ulica